

Ufortjent fredspris

Macel Ingles holder på med utviklingsstudier ved Universitetet på Ås. Hun forteller om hvordan norske selskaper tjener på utviklingsprosjekter, og kritiserer utdelinga av Nobels fredspris.

LES MER PÅ SIDE 4 OG 5

Blått budsjett

Foto: Ane Bysheim

Torstein Dahle er økonom og har studert regjeringas framlegg til statsbudsjett. Han sier at regjeringa juler når den sier at den gir mer til kommuner og fattige.

LES MER PÅ SIDE 3

Ny leder av AKP

AKP har hatt landsmøte. Ingrid Baltzersen er valgt til ny leder. Møtet vedtok å gå inn for å danne et nytt parti.

LES MER PÅ SIDE 2 OG 7

Ja til solidaritet Nei til utbyttingshjelp

Debatten om norsk bistand handler om hvorvidt Norge gir for lite eller for mye. Her står FrP fram som største Gjerrig-Per. Premissene burde heller handle om: Hvorfor er fattige land fattige? Verdensbanken, imperialismen, Nords utbytting av Sør skaper ny fattigdom kontinuerlig. Så skal bistanden reparere. Men hvor er diskusjonen om premissene for bistanden?

Før het den u-hjelp, utviklingshjelp. Kritikerne har lenge kalt den «utbyttingshjelp» fordi den i så stor grad er hjelp til de rike landa. Imperialistiske selskaper fikk nok en døråpner til folk og land de kunne utnytte.

I et frigjort område på Mindanao på Filippinene kom NGO-ene, frivillige organisasjoner, og sa til bøndene at de kunne få mange penger til å dyrke og hermetisere tomater. Men det fantes ikke strøm. Folk spurte: Må vi ha lån? Hvor høye er rentene? De regnet ut at de ville tape mange penger på elek-

tricitet. Så tomatdyrkinga ble det ikke noe av ...

Den viktigste hjelpa handler om å støtte land og folkelige bevegelser som forsøker å frigjøre seg fra imperialismens grep. Solidaritet framfor bistand. Men bistand kan også fungere, hvis folkelige organisasjoner har styringa og kan vurdere hva som er bra.

Hvem gir mest penger i bistand til Filippinene? Det er de fattige filippinske arbeiderne i utlandet som sender penger hjem ...

LES MER OM BISTAND PÅ SIDE 4 OG 5

Landssamling mot sjukehuskutt

Representater for de fleste lokale sjukehusaksjonene i landet samles på Perminalen hotell, Oslo lørdag 19. november kl 10-17, søndag 20. november kl 10-14. Tema: regjeringsplattformen, statsbudsjettet, strategi videre m.m.

Nepal i dag – folkekrig for demokrati og jordreform

I november 2005 besøkte Johan Petter Andresen Nepal. Som første nordmann var han invitert av CPN(m) til å besøke frigjøringsbevegelsens baseområde.

I etterkant har han skrevet bok. Den koster 75 kroner pluss porto (50 for skoleelever), og er rikt illustrert med bilder fra oppholdet.

For bestilling, ta en titt på www.akp.no/hefter/nepal, eller kontakt AKP, epost akp@akp.no.

Nei til norsk deltakelse i USAs kriger!

LEDER

Jorun Gulbrandsen

Felles-isme

Når et bibliotek trues av nedlegging, går kvinner og menn av huse for å forsvare det. De forsvarer prinsippet om at alle mennesker skal kunne få lese bøker, uten å måtte kjøpe dem. Fordeling etter behov, altså.

Folkeskoletanken står sterkt i Norge. Den handler om at alle barn skal få gå på skolen, uavhengig av hvor de bor eller hvilken samfunnsklasse de tilhører. Riktignok forsøker staten å snike inn skolepenger av ulike slag, men prinsippet om gratis skole blir kraftig forsvart av folk flest.

Sjukehus! Hvis du kommer ut for en ulykke og trenger en dyr operasjon, er det en selvfølge at du ikke skal betale. Du skal få den operasjonen du har behov for, sjøl om du ikke har mer enn tre kroner i banken. Dette prinsippet er så grunnfesta at folk blir ampre over at staten vil at sjukehus skal gå med over-skudd som en annen pølsefabrikk.

Retten til å bruke skogen og havet! Allmenningsretten. Kystbefolkningas rett til å fiske i havet, og uten at tråleierne tar fisken før den kommer til land.

Fordeling på basis av behov. I motsetning til fordeling på basis av varekjøp og penger. Det er det som er AKPs mål. Prinsippet som i dag gjelder bibliotek og skole, skal gjelde på alle samfunnsområder. Det går an å tenke seg en samfunnsøkonomi der alle ressurser er samla i én pott, der alle menneskene, barn som voksne, gir noe til samfunnet i form av arbeid eller annen virksomhet, og får det de trenger til gjengjeld. Det er ikke mulig i dag, fordi ei lita gruppe og ikke hele samfunnet eier ressursene (derav ordet kapital-isme), fordi folk får arbeid bare hvis noen tjener penger på dem, og fordi de andre blir kasta vekk som ubrukbare.

Hva kan en kalle et samfunn der folk yter etter evne og får etter behov? Felles-isme? Det latinske navnet for «felles» er kommune. Kommune-isme? Kommunisme? Det er ingen moderne land som har praktisert dette prinsippet fullt ut ennå. Men i Norge virker det blant oss på viktige områder, til glede og nytte for de fleste.

Fram for et nytt, revolusjonært parti!

«Landsmøtet i AKP hilser velkommen initiativet for å samle alle revolusjonære i Norge i et parti. Det er den politiske situasjonen som krever et slikt parti. Noen må med tyngde reise kampen når regjeringen fører Norge inn i en angrepskrig, fortsetter angrepene på pensjon og sykehus, fortsetter Erna Solbergs harde linje overfor asylsøkere og mister all miljøtroverdighet. Prosessen til nå viser at samlingen er fullt mulig, det er mer som samler enn det som skiller. Vi håper alle våre likesinnede nå kjenner sin besøkestid og melder seg på i prosessen for å danne et nytt, større og spennende alternativ som kan organisere motstanden. Vi for vår del vil gjøre alt vi kan for at prosjektet lykkes.»

Fråsegn frå AKP-landsmøtet

Noreg i krig

Den norske regjeringa opnar no for å senda elitesoldatar til sør-Afghanistan for å hjelpe til i den imperialistiske okkupasjonen av Afghanistan.

AKP krev at Noreg trekkjer ut *alle* styrkjer frå Afghanistan, i staden for å opptre som leigesoldat for USA. Om dei er i sør eller nord er ikkje det avgjerande. Dei er like fullt ein del av okkupasjonsstyrken.

Det er no viktig å byggja ei slagkraftig, sjølvstendig antikrigsrørsle, som stor folk som slåss for fridom og suverenitet. Regjeringa kan pressast til å trekka Noreg ut av USA sine krigar, om det folkelege presset her

heime er stort nok. Alle fredsvener og motstandarar av erobringsskrigar lyt difor kjenne timen og ta del i dette arbeidet.

Gjennom å delta i USA sine erobringsskrigar opptre Noreg som ei aggressiv imperialismakt. Inga tidlegare norsk regjering har stått for ein krigspolitikk som dagens. Det gjeld ikkje berre i Afghanistan.

Noreg er no med på ein militær blokade av Libanon, med mål å påverka maktfordelinga i landet og sikra det Israel oppnådde i krigen. Samstundes boikottar Noreg palestinarene si valte regjering.

Noreg er gjennom Nato også med på USA sin okkupasjon av Irak; finansielt, våpenteknisk og ved å ta del i opplæringa av quislingstyrker,

som gjer grove overgrep mot dei som er med i motstandskampen i Irak.

Norsk kapital, både privat og statleg, ser seg tent med at Noreg tek del i USA sine imperialistiske krigar. Dei har sterke økonomiske interesser i den regionen Noreg no er militært engasjert i.

AKP beklagar at SV i denne situasjonen opptre som eit pro-imperialistisk parti, som samstundes er svært ivrig etter å dempa dei folkelege protestane mot krigane Noreg no tar del i.

Trekk Noreg ut av USA sine krigar! Vis solidaritet og stø folka som slåst mot og lir under okkupasjonskrigane!

Venezuela i riktig retning

Olaf Svorstøl, som er fra Venezuela og er medlem av AKPs internasjonale utvalg, besøkte landet i sommer sammen med Peter M Johansen, journalist i Klassekampen.

Johan Petter Andresen

– *Hvilke forbedringer er oppnådd for vanlige folk i Venezuela siden Chávez kom til makta i 2001?*

– Over 15 millioner mennesker av en befolkning på 25 millioner har nå fått tilgang til helsevesenet, noe de ikke hadde før. Nå fortsetter myndighetene med å bygge ut et mer spesialisert helsetilbud over hele landet. Den tredje fasen er en videre utbygging av sjukehus.

Men framgangen skjer ikke uten problemer. For eksempel: mange leger stjeler medisiner for å selge dem i sine private klinikker eller i privat legetjeneste. Når myndighetene avslører dette, går legene til retten og sier at dette er en forfølgelse fra regimet fordi de er mot prosessen. Legene får ofte støtte av dommere som tilhører samme klasse.

Alfabetisering

I alfabetiseringskampanjen har 1,5 millioner voksne lært å lese og skri-

Olaf Svorstøl Sierraalta

Medlemmer av en lokal bykomite i La Vega. Foto: Peter M Johansen

ve. Alle disse har fått tilbud om grunnskoleopplæring, videregående- og eventuelt universitetsutdanning. Enslige mødre som går på skole, får et tilbud om barnepass, som inkluderer mat.

Noe av det viktigste for å få folk til å flytte fra de overfylte byene, er arbeidsplasser på landsbygda, utdeling av jord, industrireiseing, veier og jernbaner. Dyrka områder har blitt tredobla fra 1998, fra ca 700 000 hektar til 2,1 mill hektar.

Kraftverk er åpna, og flere bygges for å spare oljen til eksport. Siden 1998 er andelen som lever under fattigdomsgrensa redusert fra 55 til 35 prosent.

Lokal folkemakt

– *Hvordan organiserer folk seg for å ta makt? De bolivarianske sirklene er blitt borte.*

– Det er riktig at disse sirklene, som var tiltenkt en rolle på grunnplanet, både for å forsvare prosessen og drive den videre, er blitt borte. De eksisterer bare som enheter i utlandet, og jobber som en slags solidaritetsorganisasjoner.

I Venezuela har de prøvd seg fram for å finne gode måter å organisere lokal folkemakt på. De startet med såkalte jordkomiteer i byene. De gav mye makt lokalt fordi bebo-

erne i slummen fikk eiendomsretten til grunnen der de bor, og de fikk myndighet til å styre lokal byplanlegging.

Nå har nasjonalforsamlinga vedtatt en ny lov om kommunale råd. Landet skal deles opp i kommunale rådsområder som omfatter 400 familier i bystrøk og et mindre antall folk per rådsområde på landsbygda. Disse skal til sammen få en tredel av statens budsjett og ha ansvaret for egen forvaltning. Det er ikke forklart i lovverket hvordan forholdet mellom de kommunale rådene og de vanlige valgte kommunestyrene skal være. Ideen er uansett å sikre folke-makt og bekjempe korrupsjon.

– *Det er også snakk om et nytt revolusjonært parti?*

– Det har nå kommet et forslag fra president Chávez om å danne et enhetlig revolusjonært parti for alle personer i de nåværende partiene som støtter prosessen, og alle andre som vil. Det er i dag mange partier som har ganske likt mål, og Chávez mener ett felles revolusjonært parti vil styrke vanlige folks makt og styrke prosessen.

Blått statsbudsjett

– Statsbudsjettet utgjør på ingen måte noen gode, små skritt mot Soria Moria. Tvert imot! Kommunene og sjukehusene får mindre penger. De fattige blir fattigere. Regjeringa lurer folk ved å bruke ord som «løft» og «krafttak» om kuttene, mens den fører den nyliberale revolusjonen videre. Dette sier Torstein Dahle, leder i Rød Valgallianse, til akp.no.

Jorun Gulbrandsen

– Statsminister Jens Stoltenberg sier at de fattige nå får økt kjøpekrafta si og at mange har nytte av at det skapes mange nye jobber.

– De fattige i Norge får ikke økt sin kjøpekraft. Matmomsen går litt opp, egenandelen for helsetjenester går litt opp, taket for egenandelene du skal betale per år, går litt opp. Til sammen mer enn den generelle prisstigninga.

«Arbeidslinja»

Og for mange av de fattige er det ikke aktuelt å gå ut i arbeidslivet, fordi de er sjuke. Sjukeligheten er større blant sosialhjelpsmottakere enn blant andre. «Arbeidslinja», at alle skal i jobb, er ikke riktig. Den tar ikke hensyn til virkeligheten.

– Men regjeringa sier at sosialhjelpssatsene øker med 213 kroner måneden.

– Dette er tall på et papir, ikke virkelige penger. Det er statens veiledende satser, og betyr ikke fem øre hvis ikke

kommunene vil øke.

– Men kommunene får et løft, hører vi?

– Regjeringa bruker ord som «løft» og «krafttak» på kuttene og håper at folk ikke oppdager det! Det er råfrekt og bare vas!

– Eksempler!

– Rusmiddelomsorgen er elendig, og kommunene mangler 1,5 milliarder kroner til den. 50 millioner er bevilga. Sjukehusene får direkte kutt på 1 milliard i 2007. Brustad kaller det «en historisk satsing». Samtidig drasser helseforetakene på gamle underskudd på 7 milliarder.

Kommunene: Kutt

Mesteparten av kommunens regulære oppgaver løses med de såkalte «frie inntektene», som utgjør 69 prosent av inntektene. Først er det en reell nedgang på 0,7 milliarder. I tillegg er det behov for 2 milliarder for å opprettholde uendra standard på kommunenes tjenester, noe som kommer av at befolkningssam-

menstninga endrer seg. Reelt kutt er på 2,5–3 milliarder kroner.

Det blir altså ikke noe krafttak i rusomsorgen. Og alle de 2000 nye stillingene i helsevesenet – hvor skal de pengene tas fra? Og de 200 millionene som staten burde dekke for de noe økte «veiledende satser» for sosialhjelp – hvor er de?

Så regjeringa juger, altså! Det er et ganske svært problem!

Departementet vedgår kutt

Kommunene har kommet noe bedre ut i 2006 enn i 2005, og det ser en på at det var færre som kutta i budsjettene sine enn hva de gjorde i 2005. Men det kommunene har gjort, har vært å nedbetale gjeld, så når det gjelder drifta, er 2006-budsjettet veldig skrapa likevel. Og det skal bli verre. Kommunaldepartementet sier det sjøl: Kommunene vil oppleve at 2007 blir trangere enn 2006. Det vil bli en reduksjon i frie inntekter. At de sier det rett ut, tror jeg ikke jeg har opplevd før. Godt gjemt, men de sier det.

Torstein Dahle

Den forpliktende opptrappingsplanen som de snakka om i Soria Moria-erklæringa, har de lagt til side. De videregående skolene, som ligger under fylkeskommunene, vil merke den dårlige kommuneøkonomien best, fordi behovene der er så store nå. Universiteter, høyskoler, ansatte og studenter vil også merke nedskjæringene.

Lyspunkter

– Det må vel være noen lyspunkter i det røde og grønne?

– Ja, de vil bygge barnehager. Riktignok skal foreldrene betale mer. De skal bruke littegrann mer penger på vei og jernbane. Men ikke mer enn at det er laaaang avstand til måla i Nasjonal transportplan. Det tar ikke unna for etterslepet engang.

Fortsatt nyliberalt

– Hva er det de vil, da?

– De vil føre den nyliberale revolusjonen videre. Det handler om at det offentlige ikke skal ha stor utgiftsvekst, sjøl om det ville ha vært bra for folk, fordi veksten skal forbeholdes de rike. De har kjempetider. Overklassen slipper å betale skatt.

Det gikk rykter for noen uker siden om at de rike skulle komme til å betale skatt på noen av pengene sine, og da heiv de seg rundt og klarte holde unna 1,6 milliarder kroner. Det tilsvarer tre fattigdomspakker ... Men de trengte ikke være redde. Fordelene de har, sementeres.

Regjeringa kunne gjort en hel del for folk med alle pengene som er i landet. Men den insisterer på å føre stor kapitalens finanspolitikk, og da blir det slik vi ser for kommuner, skoler og sjukehus. Klasseskillene øker.

Dette bildet ble tatt 17. oktober 2006. Fattigaksjonen demonstrerte da den ny A-SV-Sp-regjeringa kom ut fra Slottet. Etter ett år: Det blir flere fattige. Foto: akp.no

Ny bok fra Erling Folkvord

Erling Folkvord kom 1. september ut med ei ny bok utgitt av tidsskriftet *Rødt!*. Den handler om det som skjer når en av landets største skipsredere, toppledelsen i et fagforbund og statens kontrollører slutter å opptre uavhengig av hverandre.

Resultat: *Urent farvann!*

Bestill boka på <http://www.akp.no/roedt/> eller ved å sende epost til eness@online.no.

Oversetterne:

Seks måneder med aksjoner nytta!

Oversettene dro i land en brukbar avtale i slutten av oktober, etter å ha aksjonert siden 2. mai. De krevde 244 kroner per side, og endte opp med 233. Dessuten blir honoraret nå regulert etter lønnsutviklinga i forlagene, mens det tidligere ble regulert etter prisstigningen, noe som ga en lavere inntektsutvikling enn resten av bransjen. På toppen av dette er det fastsatt at ved utgivelse av lydbok vil oversetteren få 25 prosent av honoraret som vedkommende fikk for papirutgaven – og ved elektronisk publisering 15 prosent. Oversetterne blir ikke rike av denne løsninga, men de kan gå med hevet hode og vite at kamp nytter!

Bistandssolidarit

For 54 år siden påbegynte Norge sitt første plyndringstokt ved hjelp av bistand gjennom et integrert fiskeriprosjekt i Kerala, India. I dag er Norge en humanitær supermakt, som i 2007 øremerker mer enn tjue milliarder kroner av statsbudsjettet, eller 0,97% av bruttonasjonalproduktet, til utviklingshjelp.

Macel Ingles

I en studie, gjennomført for RV, så vi nærmere på hvordan norsk bistand blir brukt i Bangladesh. Vi fant at bistanden var innfiltrert med norske forretnings- og statsinteresser. Statseide Telenor brukte utviklingslån fra Norfund til å investere tungt i det privateide telekommunikasjonsfirmaet GrameenPhone. Gjennom GrameenPhone fikk Telenor bruke et avansert optisk fibernett, eid av regjeringa i Bangladesh. Dette var opprinnelig betalt med norske bistandmidler for å forbedre signalene til jernbanelinnet. Nå kunne Telenor bruke det til generelle tele- og datatjenester.

Tilbake til Norge!

Studien fastslo at norske firmaer, ved gjennomføringen av dette bistandsstøttede prosjektet, blir gitt forrang. Dette forholdet er bekrefta av underdirektør Hafiza Hatun i Planleggingsdepartementet i Bangladesh. De norske firmaene tok en mye høyere pris enn lokale tilbydere av materiell og infrastruktur. Dette innebærer altså at mesteparten av bistandspengene føres tilbake til norske hender.

Dette er et eksempel på en tendens: I økende grad gis norske storbedrifter en sentral rolle i utviklingsprosjekter. Norge erklærte i 1999 at hjørnesteinen i bistandspolitikken nå ville inkludere de økonomisk sektorene. Tiltaket

beredte veien for et større paradigmeskifte innen bistand. Dette er beskrevet i «Strategi for næringsutvikling i sør». I 2004 ble Utenriksdepartementet omorganisert, slik at Norad ble plassert direkte under dets kontroll. Dermed ble den humanistiske sida av bistandsretorikken nedtonet, og en inntok en mer pragmatisk holdning, der bistandsadministrasjon sterkere knyttes til nasjonale og økonomiske interesser.

Verdensbankifisering

En annen tendens er kalt «verdensbankifiseringen av norsk utviklingshjelp». En rapport fra Ignis og Utviklingsfondet avslører at Norge ukritisk følger «utviklingssannheter» som spres av Det internasjonale pengefondet (IMF), Verdensbanken og OECD. Disse sannhetene fremmer markedsreformer på bekostning av lokalt tilpassa strategier i utviklingslanda. Tendensen setter også regjeringa på kollisjonskurs med NGOer og andre grupper, som er kritiske til nettopp den politikken som den norske regjeringa prøver å harmonisere sin utviklingspolitikk med.

Ved blindt å følge IMF og Verdensbankens kriterier for bistandsinvesteringer, som «godt styresett» («good governance») og «eierskap», dikterer Norge, på lik linje med andre giverland, hvilke områder som skal prioriteres for utvikling. De tvinger dermed mottakerlanda til å kapitulere for krav

Folk i Norge er stolte over dette og ser på det som bevis på giverglede og et uttrykk for nasjonens solidaritet med andre folk. Tanken ser ut til å stamme fra norsk bistands tidlige faser og vitner om en renhetstankegang. Norsk bistand anses å være skilt fra andre interesser og bakenforliggende motiver. Men er det slik?

om markedsreformer og til å endre sine utviklingsprioriteringer i bytte mot bistand.

Ved å gjemme seg bak det moraliske ordet «solidaritet», har Norge, som en humanitær supermakt, greid å gjennomføre en bistandpraksis basert på en imperialistisk dagsorden. En støtter opp om den folkefiendtlige agendaen til institusjoner som IMF og Verdensbanken, og en følger egoismen til norske storbedrifter. Dette skjer på bekostning av folkene i den tredje verden, som en hevder å ville hjelpe.

Humanisme og realpolitikk

Nå er ikke dette noe direkte nytt. Gjennom studier av den historiske bakgrunnen for norsk bistand har Jarle Simensen vist at «renheten» bare var en myte. Ved å sette Norges engasjement i utviklingssamarbeid i en historisk kontekst, konkluderte han med at Norge fulgte med i den løpende utviklinga av «utviklingsagendaen», slik den ble satt av Europa og USA. Denne agendaen er tilsynelatende bygd på humanistiske tradisjoner, solidaritetstanker og sosiale verdier som er grunnlaget for en velferdsstat. Den bygde også på realpolitikk, det vil si Arbeiderpartiledelsens pasifisering av venstrefløyen i partiet i spørsmålet om norsk medlemskap i Nato.

Samtidig undergravde denne tids-epokens realpolitikk solidaritetstanken

og formet den etter den kalde krigens politiske realiteter. Professor Steinar Stjernø beskriver i boka *Solidarity in Europe: History of an Idea* hvordan solidaritetsideen har endret innhold, fra den opprinnelige meningen under den franske revolusjonen, da begrepet henspilte på verdier som enhet, brorskap og samhold. Nå er begrepet «solidaritet» trygt plassert innenfor velferdsstatens reformistiske rammeverk – pensjonsrettigheter, forhold til utviklingsland, miljøvern osv.

Det er denne senere reformistiske solidaritetsideen som har preget norsk utviklingshjelp i praksis, og som har fjernet den fra den revolusjonære holdningen til solidaritet. Den progressive venstresida må være klar over denne endringen. Dette gjelder særlig Rød Valgallianse, som vil være talerør for solidaritet med sosiale bevegelser som har en antiimperialistisk, antikapitalistisk og revolusjonær dagsorden.

Vi trenger debatt

Trass i at den lite altruistiske praksisen, som Bangladesh bare er et eksempel på, er blitt vel dokumentert, har vi ikke fått en debatt om Norges bistand, som kunne rive masken av den norske utviklingsmodellen – «den norske samaritan». Denne mangelen på debatt har ført til at faktorer som pluralisme, demokrati, transparens og kontroll i bistandsadministrasjonen er blitt undergravd. Videre har det styrka korporative trekk i Norges forhold til sør, en sammenblanding av statens og forretningslivets interesser.

Etter at Rattsø-utvalgets rapport var offentliggjort i juni, uttrykte utviklingsminister Erik Solheim støtte til et forsøk på å få til en debatt. Rapportens sentrale forslag var: «Norsk langsiktig bistand bør konsentreres om land med godt styresett som kan og vil fatigdomsreduksjon og økonomisk utvikling; nye hovedsamarbeidsland bør vurderes etter dette.»

De fleste norske NGOene har kritisert rapporten, særlig at den ikke problematiserer bruken av «godt styresett» som et kriterium i forbindelse med bistandsutbetalinger. Det har likevel ikke blitt en grundig debatt som kan dissekere den imperialistiske og nasjonalistiske agendaen bak den norske utviklingsmodellen.

Debatten problematiserer heller ikke at Utenriksdepartementet har stramma inn grepet om bistandsorganisasjonene, og den effekten dette har på deres uavhengighet som aktører i det sivile samfunn. Etter Rattsø-rapporten har Poul Engberg-Pedersen, som er direktør for Norad, erklært at det ligger innenfor departementets område å se nærmere

et?

på hvordan organisasjonene bruker sine penger. For å bruke hans ord: under denne «kvalitetskontrollen» må «organisasjonene bevise at de fortjener den støtten de mottar».

Venstresidas plikter

Det viktig at den norske venstresida er i front når det gjelder debatten om norsk bistand. Den bør ikke la «høyrepopulistiske» krefter som FrP eller de nyliberale partiene, som Arbeiderpartiet, Høyre og til en viss grad Sosialistisk Venstreparti, diktere retningen når bistandspolitikken skal diskuteres her i landet. I solidaritetens ånd bør partier som RV konfrontere «det godes regime» og dets forsøk på å ta kontrollen over landets bistandsmaskineri. Det bør forene seg med alle progressive elementer i det norske samfunn og avsløre «den norske samaritanen», som har gjort bistand til et gissel for den imperialistiske agendaen og de smale nasjonale og forretningsdominerte interessene under dekke av solidaritet.

Kilder

- Macel Ingles (2004): «Norsk U-hjelp: nøytral eller politisk?», Rapport fra Bangladesh, *Opprør* nr 3, 2004.
- Ignis og Utviklingsfondet (2006): «Worldbankification of Norwegian Development Assistance».
- Jarle Simensen (2003): *Norsk utviklingshjelps historie*, bind 1: 1952-1975, Bergen: Fagbokforlaget.
- Lennart Wohlgemuth (2003): «The History of Norwegian Aid», *Forum for Development Studies*, nr 2.
- Steinar Stjernø (2005): *Solidarity in Europe: History of an Idea*, Cambridge University Press.
- Rattsø-rapporten (Nye roller for frivillige organisasjoner i utviklings-samarbeidet), <http://www.odin.no/ud/norsk/tema/utvikling/strategi/032181-220023/hov007-bn.html>

Reklameskilt for telefonselskapet GrameenPhone. Selskapet er eid av norske Telenor (62 %) og Grameen Telecom (38 %), som ble stiftet av årets nobelprisvinner Muhammad Yunus. Selskapet er det største telefonselskapet i Bangladesh med 8,5 millioner kunder.

Grameen-banken tjente penger på fattige og fikk fredspris for det

Kunngjøringa om at Nobel-prisen gikk til Grameen-banken og dens stifter Muhammad Yunus, er stort sett blitt møtt med positiv respons. Statsminister Jens Stoltenberg kalte avgjørelsen en «flott og klok tildeling», og utviklingsminister Erik Solheim roste den som et «kreativt bidrag til utviklingsdebatter».

Macel Ingles

Men fortjener Grameen-banken prisen? Er den en bank som arbeider for sosiale forbedringer?

I 2005 hadde banken et overskudd på 15,21 millioner US-dollar. Grameen Phone, som banken eier sammen med

Telenor, tjente 446 millioner dollar. For en bank er dette en suksesshistorie. Og telefonprogrammet deres, som låner penger til landsbykvinner, hylles som et eksempel på nyskapning innen kapitalisme.

Jeg og Beret Werner gjorde en undersøkelse i Bangladesh i 2004. Vi

fant ut at når selskapet ansatte landsbykvinner til sentralbordjobber, ble det dyrere for lokalbefolkninga å ringe. Vi fant også ut at programmet mislyktes i å nå de fattigste ved at det ble krevd at den ansatte skulle bidra med f.eks å skaffe et sted der hun kunne sitte og ringe. De som ikke hadde denne muligheten, fikk ikke lån.

Vi fant også ut at kvinner blir utsatt for fysisk vold fra mannlige familiemedlemmer, og menn benytter kvinnene til å få lån. Vi konkluderte med at banken, ved å være taus om disse forholdene, ikke styrker kvinners makt. Tvert imot,

– den er med på å videreføre mishandling og utbytting i Bangladesh.

Til tross for dette har Grameen-banken og dr Yunus fått Nobels fredspris.

Med en bistandspolitikk som er unntatt fra kritisk debatt, med en politikk som gir det norske næringslivet en stadig mer sentral rolle, er det vel ikke rart at Norge bare har positive ord å si om Grameen-banken og dr Yunus.

Glem økonomisk likhet. For Norge er i hvert fall utviklingsarbeid god butikk.

Lov om sekstimarsdag no!

Så lenge målet for forsøk med sekstimarsdagen er høgare produktivitet og lågare sjukefråvær, vil me få rapportar som fortel om mislykka forsøk, seier Maren Rismyhr frå For 6-timersdagen.

Magnhild Nilsen

Sekstimarsdagen dukka opp igjen i avisene då Fornyings- og administrasjonsdepartementet sin rapport *Kunnskapsoversikten 2006* over verknader av arbeidstidsreduksjonar vart kjend i midten av september.

Departementet hadde tinga denne rapporten frå det internasjonale konsultentselskapet Rambøll Management. Rapporten held fram at det er vanskeleg å trekke konklusjonar, men hevdar at ein ikkje finn endringar i sjukefråvær, og at verken trivselen eller produktiviteten aukar. *Dagsavisen* 16. september i år skriv at «konklusjonen er knusende» og at «[Rapporten] finner ikke et eneste vellykket forsøk med kortere arbeidstid».

Samtidig med rapporten vart det kjend at Nardo Bil, det første norske firmaet som starta forsøk med sekstimarsdag, hadde gjennomført si oppsummering og avslutta ordninga med to skift og seks timars arbeidsdag. Ei

av årsakene var at produktiviteten ikkje var høg nok. Frå media sit me igjen med inntrykket at forsøk er mislykka, og at kravet ikkje er modent.

Eller?

– Me vil ha sekstimarsdag fordi me vil ha kortare arbeidsdag, seier Maren Rismyhr frå gruppa For 6-timersdagen.

– Det er gode grunnar til å ligge unna spørsmål om sjukefråvær, auka effektivitet og økonomisk vinning. Sjukefråværet fortel oss først og fremst kven som har tilgang til arbeidslivet. Høg arbeidsløyse gir lågt sjukefråvær. Når fleire kvinner, eldre og folk med helseproblem får arbeid, vil sjukefråværet gå opp. Slik sett kan sekstimarsdag gi høgare sjukefråvær av di fleire vil få jobb.

Tidlegare forsøk har hatt lågare sjukefråvær som mål. Men forsøka har vore alt for små og kortvarige til å seie noko fornuftig om langtidssjukefråvær. Me veit at dei tilsette både i Oslo og Kiruna trekte fram auka trivsel med sekstimarsdag, men i mediene kjem ikkje dette fram!

Normalarbeidsdag

– Er det bare småbarnsforeldre som har

behov for kortare dagleg arbeidsdag? Kva med folk utan småbarn som heller ønsker seg lengre ferie eller ynskjer å pensjonere seg tidlegare? Og kva med dei som jobbar i Nordsjøen?

– Dersom nokon går med på gjennomsnittsutrekning av arbeidstida fordi det passar dei best, legg det større press på arbeidarar på andre arbeidsplassar, der dei tilsette har eit stort behov for dagleg arbeidstidsreduksjon.

Å bare innføre sekstimarsdag for småbarnsforeldre vil gjere det vanskelegare for denne gruppa på arbeidsmarknaden. Sekstimarsdagen må gjelde for alle!

På grunn av omsorgsoppgåver er mange kvinner allereie tvinga til å jobbe sekstimarsdag for eiga rekning – dei jobbar for lågare løn og færre pensjonspoeng. Dei som jobbar deltid, er i tillegg avhengige av å ha yrke som gjer det mogleg med redusert dagleg arbeidstid.

Å innføre sekstimarsdag som tretti timars veke (med ein ekstra fridag) er difor usolidarisk. Ein slik arbeidstidsreduksjon blir gjerne normen i typiske mannsyrke, og dermed aukar ikkje valfridomen til kvinner, når det gjeld yrke og arbeidsplass.

Seks timars normalarbeidsdag sett

rammer for arbeidstida som også verkar gunstig inn på kva nordsjøarbeidarar, pendlarar og andre med særskilte behov lyt forhandle seg fram til.

Forsøk eller lovkrav?

– Er det nødvendig med fleire forsøk? Styrker det kampen for sekstimarsdag, eller bør fokuset vera retta mot lovendring?

– Eigentleg er tida overmoden for sekstimarsdagen. Hugs at åttetimarsdagen vart lovfesta for snart nitti år sidan, i 1919. Sidan har lite skjedd på lovsida. Men me må vera med å stø oppunder det som er mogeleg å få til, og no har regjeringa og LO forsøk på dagsordenen. Dette held debatten varm, og folk ser at sekstimarsdagen faktisk er fullt mogeleg å få til, når forsøk kjem i gang

Men forsøk vil aldri kunne vise kva sekstimarsdag i full skala kan bety for samfunnet. For at det skal komme alle til gode, må det gjennomførast som ein samfunnsreform. Det betyr at sekstimarsdagen må lovfestast, og det lovførebuande arbeidet må me kreva at regjeringa startar opp no!

– Velkommen på kvinnekongressen!

I helga 1.–3. desember arrangerer RV, AKP og RU ein kvinnekongress, som er open for alle kvinner som er interesserte i kvinnekamp. Staden er Nordseter skule i Oslo. akp.no har igjen møtt kvinneansvarleg i RV, Gudrun Kløve Juuhl.

– Kvinnekongressen nærmar seg, kva har du gjort sidan sist?

– Me har vorte samde om eit program for kongressen, og det programmet ser ganske bra ut – og det speglar at me – RV, AKP og RU er eit ganske mangfaldig partiprojekt. Det gjev rom til motsetningane og mangfaldet som finst både på venstresida og i kvinneverksla – og som i tillegg kan gje alle som

kjem, sjansen til å møte både nye andlet og nye tankar.

– Kva kan du friste interesserte kvinner med?

– Eg vonar me får Anneli Jordahl (skribent, forfattar av m.a. bøkene *Klass – är du fin nog?* og *Var kommer du ifrån?*) frå Sverige til å koma, det vert spennande å høyra på henne. Dessutan trur eg at Kjersti Ericsson kommentert av Kristin Førde (Fett) og Katarina Storalm (Ottar) kan verta interessant – og at me kan få gode diskusjonar ut av det. Det gjev òg eit godt høve til å lesa dei to Ericsson-bøkene (*Søstre, kamerater!* og *Den flerstemmige revolusjonen*) som har forma den kvinnepolitiske tenkjinga til ein heil generasjon på venstresida – det har eg tenkt å gjera, og gler meg til det.

Elles er noko av det viktigaste med

kongressen det at kvinner frå ulike miljø og stader møtest og får lyst til å slåss i lag for meir makt og pengar, og mot undertrykking – og gjer det til ein produktiv feministisk og revolusjonær verkstad. Det er damer og ikkje menn som må finna ut korleis me vil slåss, difor er ikkje menn inviterte.

– Har du elles noko på hjarte?

– Velkommen på kongressen! Det er berre å melda seg på i dag, på rv@rv.no.

Vil du vite meir? Kontakt:

Gudrun Kløve Juuhl, RV
gudrun.juuhl@nynorsk.no
Turid Kjernlie, AKP
turidkj@frisurf.no
Sigrun Feiring, RU
sigrun@sosialisme.no

Ny leder i AKP

AKP har hatt landsmøte og valgt ny leder. Hun heter Ingrid Baltzersen, kommer fra Stavanger, er 26 år og studerer Midtøsten. Ingrid har den siste perioden vært nestleder i AKP. Landsmøtet vedtok flere uttalelser, bl.a mot særaldersgrense for ekteskap med utlendinger.

akp.no

– Hvor gamle skal folk være for å kunne gifte seg i Norge?

– Så gamle som loven bestemmer, nå 18 år, og det skal være likt for alle.

– Arbeiderpartiet har foreslått at når en norsk statsborger gifter seg med en utenlandsk statsborger, skal begge være over 21 år. De sier det vil motvirke tvangsekteskap, fordi de skal ha tid til å bli mer voksne og ha mer mot til å si nei.

– Nei, Arbeiderpartiet vil ikke ha 21 års grense for alle utlendinger. De gjør forskjell på folk. Kommer du fra England eller andre land i EU, er det 18 år. Fra USA – 18 år. Hellas altså 18 år, men drar du over fjorden til Syria er det 21 år. Pakistan 21 år.

Erfaringer med aldersgrense

– Danmark har innført aldersgrense. Finnes det bevis for at den hjelper mot tvangsekteskap?

– Nei, slett ikke. Hvis foreldre på død og liv vil gifte bort sønn eller datter mot deres vilje, finner de måter, blant annet ved å sende dem til utlandet i god tid. Men det er bevis for at aldersgrense virker mot innvandring fra ikke-vestlige land.

Forslaget om egen aldersgrense som skal gjelde for enkelte mennesker, men ikke for andre, betyr særlover. Dette kjenner vi fra rasistiske land. Sør-Afrika hadde det, og det ble kalt apartheidpolitikk. USA hadde det, men det ble knust av en kjempemessig bevegelse for menneskerettigheter på 1960-tallet. Vi skal ikke innføre særlover i Norge i 2006!

Palestina

– Du er aktiv i Palestinakomiteen, og folk i Oslo kan se deg lede demonstrasjoner og holde appeller. Hvordan kan palestinerne få leve i fred?

– Da må Israel trekke seg ut av Vestbredden og Gaza, som de har okkupert. USA må slutte å gi penger og våpen til Israel. Israel må slutte å være sionistisk. Sionisme betyr å ville ha en stat bare for jøder, og ingen andre. Det er rasisme. Det beste er i stedet at alle bor sammen i en stat.

– De som vil gjøre noe for palestinerne, hva kan de gjøre?

– Melde seg inn i Palestinakomiteen. De kan få løpesedler, informasjon, bli med og gjøre noe. Se www.palestinakomiteen.no.

Nytt parti?

– Landsmøtet vedtok å gå inn for å lage et nytt parti sammen med RV. Hvorfor?

– Det trengs et parti som er større og sterkere og som kan være et enda bedre redskap i kampen for å bevare velferdsstaten. Se bare nå hvordan regjeringa, som kaller seg «rødgrønn», gjør både kommuner, sjukehus og videregående skoler fattigere. Dette er ikke noen abstrakte regnskapstall, men handlinger som påvirker livet til folk i sjukehjemskø, elever med behov for hjelp, fattige, kvinner som allerede strekker grensa for hva de tåler i omsorgsyrkene og mange flere mennesker.

– Men vi hører at vi ikke må bruke så mange penger ...

– Det er en bløff. De rike kan jo bruke veldig mange penger. De store selskapene kan gjøre det. Næringslivet kan gjøre det. Men så lenge vi har et samfunn som vurderer folk ut fra om de er en utgiftspost eller til nytte økonomisk, blir folks behov satt i andre rekke. Under kapitalismen har folk verdi som varer eller kjøpekraft. Sjøl sjukehusa skal operere som om de produserte varer. Vekk med hele dette systemet!

Fredspartiet SV ...

– Hvordan er det for deg som antiimperialistisk aktivist å ha SV i regjering? Du hadde vel håpa på litt drahjelp fra et parti som har ry som fredsparti?

– SV ble jo valgt inn som et antikrigsparti. Det var i kjølvannet av motstanden mot USAs angrep på Irak. Men det er blitt helt tragisk. SV er aktivt med på å sende bombeffly og soldater til Afghanistan. Regjeringa kommer til å sende soldater til kamper i sør. Norge trener irakiske soldater som skal hjelpe USA med okkupasjonen. Regjeringa driver økonomisk boikott av Palestina.

Krigsnasjonen Norge

Norge er blitt en krigsnasjon i USAs tjeneste. Det er ikke overraskende at Arbeiderpartiet eller Høyre synes dette er greit. Det som alltid er verst, er når et parti gjør mye for å argumentere mot deltakelse i krig, men likevel deltar. Da får de fredsfolk til å stemme på seg, men så er praksis en helt annen. SV er i Fredsinitiativet følger opp og strever for at regjeringas krigspolitik ikke skal kritiseres. Slik oppløses krigsmotstand. Veldig vanlig og veldig dårlig.

Derfor: Et nytt, større revolusjonært parti må til for å styrke motstanden mot norsk deltakelse i USAs kriger!

Ny nestleder fra Trondheim

Kenneth Fuglemsmo er AKPs nye nestleder. Han er 23 år, maler og byggtapetserer og leder for LOs ungdomsutvalg i Trondheim.

– Hva vil du?

– Jeg vil være med på å lage et parti som er for arbeiderklassen, kvinner og menn, ungdom, folk som er hvite og folk som er brune i huden. Arbeiderne er i flertall og produserer verdiene. Den kapitalistiske økonomien er basert på å utnytte denne klassens arbeid. Jeg vil være med på å organisere arbeiderklassen og slåss for dens, eller retttere sagt våre, interesser.

– I Trondheim døde nylig en mann fra Nigeria etter en arrestasjon. Hva skjedde?

– Det var en norsk statsborger, han gikk til sosialkontoret for å få hjelp, ble avvist, ble aggressiv, de ringte politiet, han roa seg, han ble arrestert, ble behandla hardhendt og døde etterpå. Jeg ser på dette som et miniatyrbilde av verden: Han var svart, ble

satt i en vanskelig situasjon og ble møtt med politivold. Jeg tenker ikke på at det var ondskap fra politiet som individer. Men på maktforhold.

– Hva mener du med miniatyrbilde?

– Vi lever i en imperialistisk verden. Vesten undertrykker andre land og folk og tjener grovt på folkene i Afrika, Asia og Latin-Amerika. Overklassen i de rike landa utbytter også sin «egen» arbeiderklasse. Men overklassen ønsker ikke at de «egne» skal se at de har felles interesser som de «andre». Derfor lager de et rasistisk bilde av de «andre». Derfor blir folk med utenlandsk bakgrunn i Norge diskriminert i arbeidslivet, i skolevesenet og på alle samfunnsområder faktisk.

– Og derfor vil du organisere?

– De rike har penger til å kjøpe seg aviser, tv-stasjoner og reklame for å fremme makta si. Vi vanlige mennesker har en annen kapital, og det er organisasjon. Å stå sammen.

RØD UNGDOMS FEMINISMEFESTIVAL: 3.–5. NOVEMBER I OSLO

Noen jenter drømmer om å bli prinsesser. Andre drømmer større. De drømmer om friheten til å være den de selv vil når de vil, uavhengig av hva motebladene, imamen eller Dagfinn Høybråten forteller dem. Disse drømmerne kaller seg feminister. 3.–5. november samles 350 slike feminister på Rød Ungdoms feminismefestival 2006. Vil du være med? Meld deg på via www.sosialisme.no!

AKP
Osterhaus' gate 27
0183 OSLO

Nettstad: www.akp.no

Telefon: 2298 9060
E-post: akp@akp.no
Konto: 0530 11 89356
ISSN: 1503-4062 (avis)
1503-4070 (pdf)

Utgjevar: Sentralstyret i AKP
Trykkeri: Nr1Trykk
Redaktør: Jorun Gulbrandsen
E-post: redaksjonen@akp.no
Redaksjonen avslutta 17. oktober

ABONNER PÅ AKP.NO!

Få avisa gratis i posten kvar måned. Send ein epost til redaksjonen@akp.no.

AKP.NO – AVISA TIL ARBEIDERNE KONGUNISTPARTI

Maoistene styrker sine posisjoner på landsbygda

I november reiser et helselag til Nepal. Da skal lege Hans Husum og spesialsjukepleier Merete Taksdal lære opp «medical assistants», en slags barfotleger. De bruker erfaringer fra liknende svært vellykka prosjekter i blant annet Afghanistan, Nord-Irak og Kambodsja.

Unge nepalske jenter knuser stein til grus. Foto: akp.no

Johan Petter Andresen

Opplæringa fører til at antallet skadete som dør før de kommer til sjukehus, synker dramatisk. Vanlige folk får opplæring av sine egne «medical assistants» i grunnleggende førstehjelp. I Nord-Irak sank dødsraten fra 40 til 10 prosent. Det er mange liv spart! Nepalprosjektet vil vare i to år og vil koste rundt 220 000 kroner. Solidarite tsorganisasjonen Helselag til Nepal er oppretta for å finansiere dette, og for å spre informasjon om det som foregår i Nepal. Allerede nå er det samla inn over 95 000 kroner. Det betyr at første trinn er finansiert. Det trengs minst like mye i tillegg.

Operasjon Dagsverk

Årets Operasjon Dagsverk går til Redd Barnas skoleprosjekt i Nepal. Det norske Redd Barnas avdeling i Nepal var en av de få bistandsorganisasjonene som ikke trakk seg tilbake etter hvert som maoistene vant fram på landsbygda. De gikk i stedet inn i et samarbeid med maoistene og regjeringa, og balanserer mellom dem i forbindelse med skoleprosjektene. Til tross for en viss anti-maoistisk slagside fra Redd Barna si side her i Norge, ser det ut til at en del av pengene som kommer til Redd Barna, som ikke forsvinner i

bistandsbyråkrati, kommer til positiv nytte i offentlige skoler i Nepal. Det er også positivt at skoleelever her i Norge får muligheten til å bli kjent med at det foregår et demokratiopprør i Nepal.

Nye domstoler

Et av tiltakene maoistene har tatt for å styrke sine posisjoner, er opprettelsen av såkalte folkedomstoler. At vanlige folk heller henvender seg til disse enn til de offisielle, sier noe om støtten og tilliten til maoistenes politikk. Folkedomstolene oppfyller sikkert ikke de kriteriene som vi her i Norge vil legge til grunn for en rett. Men domstolene er raske, sakene trekker ikke ut i langdrag, og å få løst en tvist koster lite, rundt 140 kroner. Fattigbønder og andre som taper sine saker om jord og gjeld i de offisielle domstolene, henvender seg til maoistenes domstol for å få prøvd sine saker der. Maoistenes domstoler blir også brukt for å bekjempe kvinneundertrykking og kastediskriminering.

Maoistene er mot dødsstraff. I følge BBC er den vanligste straffen tvangsarbeid, det som vi i Norge kaller samfunnstjeneste.

Forhandlingene trekker ut

At det finnes to parallelle statsdannelser med domstoler, hærer og regjeringer, er

en situasjon som ikke kan vedvare. Til tross for at maoistene og de viktigste parlamentariske partiene i Nepal allerede i juni ble enige om at maoistene skal inn i en midlertidig regjering, har dette ennå ikke gått i orden (per oktober 2006). Uenigheten i de formelle forhandlingene dreier seg blant annet om krav fra de parlamentariske partiene om at maoistene skal gi fra seg sine våpen, uten at regjeringshæren gjør det samme. Det er også uenighet om kongedømmet, til tross for at folk flest vil bli kvitt kongen.

Støtt helselaget!

Hjemmesida til Helselag til Nepal er nå jevnlig oppdatert med informasjon både om solidaritetsarbeidet i Norge og om utviklinga i Nepal.

Se www.helselagtilnepal.no.

Alle penger som blir samla inn til helselagsprosjektet går uavkorta dit, uten at det blir brukt en øre til administrasjonskostnader. Send penger til Helselag til Nepal, bankkonto 6045 09 15745.

Bli medlem i Helselag til Nepal. Vær med på å samle inn penger og drive informasjonsarbeid. Medlemskap: 200 kroner per år. Betales til konto: 6045 05 45743.

KALENDER

- 27.–29. oktober
Vestlandskonferansen 2006: Imperialisme, feminisme. Bergen. tervalen@online.no
- 3.–5. november
RUS feminismefestival www.sosialisme.no
- 17.–19. november
Nei til EUs landsmøte, Sørmarka www.neitileu.no
- 25. november
KKs julemesse, Oslo
- 1.–3. desember
Kvinnekonferansen!!! (se side 6)
- 16. desember
Irak-konferanse, Oslo www.frittirak.no

6-timersdagen på Kellogg's

Av Benjamin Kline Hunnicutt
Utgiver:
For 6-timersdagen
ISBN 82-303-0485-8
Pris: 120 kr pluss porto

Bestilles hos:
boka@6-timersdag.net

Takk til Jorun Gulbrandsen!

Jorun Gulbrandsen har gått av som leiar i AKP etter nesten 10 år. Ho gjekk på som leiar i ein turbulent periode med *Klassekampen* i 1997, noko som tok mykje tid dei neste åra. Dei siste åra har ho jobba mykje med *akp.no*, eit viktig arbeid for AKP, fordi me får sjansen til å fortella om politikken vår kvar måned.

Jorun har mange kvaliteter, og mykje å lære bort. Noko av det viktigaste er at ein må vera konkret når ein undersøker, analyserer, og når ein forklarar ting for folk. Som både Jorun og Mao seier: Ein må bita i pæra for å finna ut korleis ho smakar.

Me er glade for at Jorun kjem til å fortsetta i sentralstyret i AKP og dela kunnskapane sine og analysene sine, sjølv om ho går av som leiar.

AKP takkar Jorun Gulbrandsen for den store jobben ho har gjort som leiar.

Ingrid Baltzersen

RØDT! nr 3, 2006

Stort nummer (132 sider!) om bl.a:

- kapitalistisk demokrati
- samene i Norge
- porno og prostitusjon
- Hizbollah
- Spania
- Stalin
- Pol Pots smil
- Vann og penger

Tilbud: 150 kroner året – eller gratis prøveeksemplar? roedt@online.no

Kontonummer
6276 05 28108
www.akp.no/roedt/

